

Öyküleriniz Şiirleriniz

Düşle Gerçek Arasında

Batık bir kentin yanından geçiyorum şimdi. Duvarları, sütunları... Öyle görkemli ki! Bunu hemen kameramla kaydetmeliyim. Beni sırtında gezdiren Bulba'ya soruyorum bu kentin öyküsünü. Bulba, bir rehber köpekbalığı. Onunla yeni tanıştık. Bana sualtı dünyasını tüm ayrıntılarıyla anlatacak. Böylece ben de bir belgesel film hazırlayacağım. O, bu kentin uzun yıllar önce okyanus ortasında bir adada kurulduğunu söylüyor. Kentte yalnızca üç bina varmış, bu üç binanın ortasında da kocaman bir bahçe. Kral, bu bahçeye kendi elleriyle çiçek dikermiş. Bir gün yine kral bahçesiyle uğraşırken yerin sarsıldığını hissetmiş. Sandalına gitmeye zaman bulamadan, adayla birlikte sulara gömülmüş. Bulba, öyküyü anlatırken bunların yalnızca söylentilerden oluştuğunu da sözlerine eklemeyi unutmuyor. Gerçek olmasa bile bu ilgi çekici öyküden kendi belgeselimde söz etmeyi planlıyorum. Bulba, beni son kez binaların ve sütunların arasından geçiriyor. Kente gerçekten hayran kalıyorum. Son kez kameramı elime alıyorum ve bir zil sesi!... Biri kolumdan çekiyor, dönüyorum. Karşımda sıra arkadaşım Ayça! Şimdi anlıyorum, tüm bunlar Türkçe dersinde "Sualtı Dünyası" adlı parçayı okurken kurduğum bir düşü. Ne şanssızlık!...

Pelin Özgür

Mithat Paşa İÖÖ/8-A/Muratlı/Tekirdağ

Bir Yaz Sabahı

Sabah erkenden kalktım, çünkü tatil için Antalya'ya gidecektik. Gitmeden önce haberlerde Antalya'da denizde turuncu noktalı köpekbalıklarının görüldüğünü, ancak sonradan bu haberin asılsız olabileceği düşünüülerek aramaların durdurulduğunu duydum. Arabayla yola çıktık ve geze geze Antalya'ya vardık. Evimize yerleştik. Babamla birlikte dalgıç giysilerimizi giyip dalmaya karar verdik. Babamla su dünyasına bir yolculuk yaptık. Sualtında bir kutu gördüm, ama ellemedim. Eve döndük. Ertesi gün yeniden daldım. O kutuyu bulup açtım, içinde bir kâğıt vardı. Üzerinde "dümdüz yüz, kayalıkların içinden başını uzat" yazıyordu. Ben çok meraklı olduğum için hemen yazılanları yaptım. Kayalıktan içeri baktığımda, turuncu benekli bir köpekbalığı gördüm. Oradan yüzerek uzaklaştım. Anneme babama olanları anlattım. Oraya yine gidip bakacaktım. Haberlerde turuncu benekli köpekbalıklarından dünyada yalnızca 5-6 tane kaldığının sanıldığını söylediler. Köpekbalıklarını görene ve yerini haber verene yüklü bir miktar para ödülü verileceği söyleniyordu. Sabırsızlıkla sabah olmasını bekledim. Erkenden kalktım, dalgıç giysilerimi giydim ve hemen denize daldım. Bir de ne göreyim, sayıları iki olmuştu. Onların yerini haber vermemeye karar verdim. Çünkü onları alıp gideceklerdi. Buna izin veremezdim.

Betül Sonkaya

Nurettin Topçu İÖÖ/7.sınıf/Küçükçekmece/İstanbul

B i r Y e n i l i k . . .

Yenilik yapmayı seven bir dergi olarak, sizler için birkaç yeni köşe hazırlıyoruz. Bu nedenle "Öyküleriniz... Şiirleriniz..." köşemize yılbaşından itibaren son vereceğiz. O tarihe kadar, göndermiş olduğunuz öykü ve şiirlerinizden bazıları yayımlamayı sürdüreceğiz. Bu köşemize bugüne kadar, sınırsız düş gücünüzle katkıda bulunduğunuz için sizlere, destekleri için de öğretmenlerinize ve ailelerinize çok teşekkür ediyoruz.